

[Lawaetz]

kvindelige sysler, og selv om man ofte i det ydre har svært ved at se forskel på kønnene. Det skal mændene imidlertid have lov til – lige for lige i ligestillingsbestræbelserne!

Et andet faktum er, at vi naturligvis er foran de andre lande og som sædvanlig har en stærk tilbøjelighed til at gå videre, end EF forlanger. Det gør vi i høj grad her. Er der nogen, der tror på, at f. eks. Italien får gennemført en sådan lovgivning, endsiges får den ført ud i livet, for ikke at tale om de nye ansøgere til EF: Spanien, Portugal og Grækenland, som nogle mener er modne til at komme ind i det store fællesskab?

Det mest interessante i oplægget er de udmærkede bemærkninger. Man henviser bl. a. til Danmarks tilslutning til det internationale kvindeårs verdenskonference i Mexico City i 1975. Det var efter min opfattelse den helt store fiasko med en udgift på nogle hundrede tusinde kroner for skatteborgerne.

Man siger, at det ikke er givet, at kvindelige murere i Københavnsområdet skal have samme arbejdsvilkår som mandlige murere i Vestjylland. Genialt – det fremgår af samtlige overenskomster. Man mener, at kønsbestemte skuespillerroller, visse mannequinopgaver, badepersonale og f. eks. jordemodergerningen egner sig bedst for kvinder. Det vil sige, at der kan gives dispensationer, selv om disse, når man læser det rigtigt, bliver noget besværlige og skal igennem en lang række instanser, eventuelt ende helt oppe på ministerplan. Man må heller ikke diskriminere i annoncer, hvor kønnet ikke mere må nævnes. Det betyder i praksis, at man fremover f. eks. ikke må annoncere efter en murerarbejdsmand. Der skal stå, at man søger mennesker til murerarbejde.

Man fremhæver, at disse love kun vil koste det offentlige et par millioner kroner, men det er helt uoverskueligt, hvad lovene kan medføre af nye fagretlige sager, for ikke at tale om de sager, der går helt til domstolene. Bøder til arbejdsgiverne vil der også falde, da det vel nærmest er umuligt ved nærmere studier for selv den hæderligste arbejdsgiver at leve op til teksten i disse lovforslag. Det hele vil give yderligere uproduktiv beskæftigelse, øgede omkostninger og ballade rundt omkring i virksomhederne.

I fremskridtspartiet er vi absolut tilhænger af fuld ligestilling mellem kønnene og har altid været det, både arbejdsmæssigt, skatte-

mæssigt og pensionsmæssigt, men hvorfor har man ikke taget det mest vigtige med, nemlig social ligestilling? Det har man gemt til senere, ganske enkelt fordi det er et farligt emne, hvor ligestillingen hører op selv i socialdemokratiet.

Normalt må vi naturligvis gå med til, hvad der er strengt nødvendigt for at opfylde vore forpligtelser som medlem af EF, men der må og skal være en grænse for overflødigheder og bureaukrati både her og i EF. Danmark må også have mod til at sige stop en gang imellem. Det mod har vi i hvert fald i fremskridtspartiet. Vi vil simpelt hen ikke være med til en stadig udvidelse af et overflødigt bureaukrati. Vi finder disse lovforslag helt overflødige og overdrevne, og jeg tror, der er mange her i salen, også helt ind i det store socialdemokrati, selv om fru Inge Fischer Møller siger det modsatte, der er enige med mig.

Helt uforståeligt er det, at ligestillingsrådet nu skal være lovbestemt, så at vi har det sidende evigt, og også skal have en lovbestemt sammensætning. Der står udtrykkelig i direktivet af 9. februar 1976, at man lovmæssigt eller administrativt skal sikre ligestilling. Altså er der slet ingen motivering for at lovgive om det administrativt nedsatte ligestillingsråd.

Jeg må også nævne, at der foreslås anvendt 200.000 kr. til at oplyse om disse love, selv om vi har i stribevis af organisationer, der taler om det hver dag.

Jeg håber, at almindelig sund fornuft vil bremse disse forslag, som i den grad er overdrevne, at det nærmer sig det farceagtige. Jeg tror, det ligefrem må have pint vor nye arbejdsminister at lægge navn til disse forslag. I retfærdighedens navn må det dog nævnes, at forslaget om ligestillingsrådet er statsministerens.

Skulle disse lovforslag mod forventning slippe igennem et alvorligt arbejdende folketing, bør det være i en helt ukendelig stand. Vi burde have vigtigere problemer at beskæftige os med end uddybning af petitesser, der med en smule god vilje absolut er indeholdt i allerede eksisterende lovgivning.

Mette Madsen (V):

Der har været mange milepæle på vejen til ligestillingen mellem kvinder og mænd. FN's